

2ον) Ἀφίνεται ὅπου ἀνήκει νὰ ληφθοῦν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα ὡς πρὸς τὴν παρὰ τὰς τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίῳ Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 79

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, γενομένην ὀπισθεν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, τῆς 9ης Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 806 τῆς 17 Μαρτίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι Δημήτριός τις, Δεδεμάρκος καὶ Σίδερης λεγόμενος ὁ αὐτὸς μὲ διπλοῦν ὄνομα, ὑπανδρευμένος καὶ κάτοικος εἰς τὰ Βάτικα τῆς Μονεμβασίας, ἐκοινοποίησεν ὅτι ἤρχετο ἀπὸ Χανιά τῆς Κρήτης, ὅπου ἐπώλησε τὸ φορτίον του,

Ὅτι τὰ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πλοίου του ὀνόματι «*Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ὀ λ α ο ς*» ἔγγραφα εἶναι ἐπίπλαστα, ὡς μὴ μαρτυρουμένης τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ παρ' ἄλλων, εἰ μὴ ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν ἰδίων συντρόφων τοῦ ἐσχάτου ταξιδίου τοῦ Δ. Δεδεμάρκου, ἐνῶ κατὰ τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίες τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας, Σπῦρὸς τις καὶ Θεοδωρῆς Τσοχάλης, διάσημοι λαθρέμποροι εἰς τὸ παρελθόν, δὲν ἔπαυσαν νὰ ἔχουν ἐνοχὴν εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 890 τῆς 5 Ἀπριλίου 1829, τὴν ὀπισθογραμμένην διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1829 καὶ τὰς ἐσωκλείστους ἀναφοράς, τὴν μὲν τοῦ Δημητρίου Δεδεμάρκου πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν Μονεμβασίας τῆς 3 Ἀπριλίου 1829, τὴν δὲ τῆς Δημογεροντίας ταύτης πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Μονεμβασίας τῆς 4 Ἀπριλίου 1829, ὅτι ὁ Δημήτριος Δεδεμάρκος ὁμολογεῖ μόνος του τὸ ἔγκλημά του, τὴν παρὰ τὰς τῶν ἀποκλεισμοῦ τῆς Κρήτης καὶ ὅτι ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία μεσιτεύει ὑπὲρ τῆς συγχωρήσεώς του,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 196.

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ὑγειολιμεναρχικοῦ ἐπιστάτου Βατίκων πρὸς τὸ Διοικητήριον Μονεμβασίας τῆς 11 Μαρτίου 1829, ὅτι ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ Δ. Δεδεμάρκου,

Θεωρήσασα τὰς ἐξομολογήσεις τοῦ πλοίαρχου Δεδεμάρκου καὶ τῶν ναυτῶν του γενομένας εἰς τὸ Ὑγειοαστυνομεῖον Μονεμβασίας τὴν 8, 12, 13 καὶ 14 Μαρτίου 1829,

Θεωρήσασα ἀντίγραφον ἀναφορῶν τῶν Δημογεροντιῶν Φαρακλοῦ καὶ Βατίκων ὑπ' ἀριθ. 65 καὶ 8 πρὸς τὸ Διοικητήριον Μονεμβασίας ὅτι ὁ πλοίαρχος Δ. Δεδεμάρκος εἶναι ἐγκάτοικος ἐκεῖ καὶ ὅτι ἦτον εἰς Βάτικα ἐν καιρῷ ὅταν ἐδόθησαν αἱ ψῆφοι περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐκεῖ Δημογερόντων,

Θεωρήσασα διαβατήριον τοῦ Ὑγειοαστυνομείου Μαραθωνησίου τῆς 21 Ἰανουαρίου 1829 ὅτι ὁ πλοίαρχος Δεδεμάρκος ἀναχωρεῖ διὰ Βάτικα,

Θεωρήσασα διαβατήριον τοῦ Ὑγειονομείου Βατίκων τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1829 μὲ διεύθυνσιν πρὸς τὸ Τοεργιότον,

Θεωρήσασα μονόφυλλον ἔγγραφον τῆς Δημογεροντίας Βατίκων ὅτι ὁ πλοίαρχος Δ. Δεδεμάρκος ἠγόρασε τὸ πλοῖον σαχτούρι παρὰ τοῦ Θεοδωρῆ Τσόχαλη τῆς 28 Δεκεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα πωλητήριον ἔγγραφον τοῦ Θεοδωρῆ Τσόχαλη πρὸς τὸν Δ. Δεδεμάρκου τῆς 15 Δεκεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξομολογήσεις τοῦ Ἰωάννου Σουρμελῆ, ὁδηγοῦ τοῦ σαχτουρίου σταλέντος ἐνταῦθα παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας, καὶ τοῦ Δημητρίου Τσόχαλη, ναύτου τοῦ σαχτουρίου,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι ὁ πλοίαρχος Δ. Δεδεμάρκος εἶναι κάτοικος τῶν Βατίκων.

2ον) Ὅτι ἔπλεε μὲ τὸ πλοῖόν του σαχτούρι χωρὶς οὐδεμίαν σημαίαν ἀπὸ Βατίκων εἰς Μαραθωνήσι καὶ ἐντεῦθεν ὀπίσω εἰς Βάτικα καὶ αὐτόθεν εἰς Ἰλιούς, ὅθεν διευθύνθη τέλος πάντων εἰς Χανιά, ὅπου κ' ἐπώλησε τὸ φορτίον του τρόφιμα, κατὰ τὴν σύμφωνον ὁμολογίαν ὅλων του τῶν ναυτῶν,

3ον) Ὅτι καὶ προηγουμένως ἔκαμε τὸ αὐτὸ ταξίδι εἰς Χανιά μὲ μίαν γολέταν, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Δεδεμάρκου αὐτοῦ καὶ τοῦ Δημητρίου Τσόχαλη, Βατικιώτου ναύτου του.

4ον) Ὅτι δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν Μονεμβασίας ὁμολογεῖ ἑαυτὸν ἐγκληματίαν, καθότι ἔπλεε καὶ χωρὶς ἔγγραφα καὶ χωρὶς σημαίαν καὶ εἰς τόπους ἀποκλεισμένους καὶ κατεχομένους ἀπὸ Τούρκους.

5ον) Ὅτι τέλος πάντων Ἕλλην ὢν, καθότι εἶναι ὑπανδρευμένος καὶ κάτοικος πρὸ χρόνων εἰς Βάτικα καὶ ἐψηφοφόρησεν ὡς ἐκλέκτωρ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐκεῖ Δημογεροντίας καὶ μ' ἑλληνικὸν διαβατήριον, ἐταξίδευσσε μετακομίσας τροφὰς εἰς τοὺς ἀποκλεισμένους ἐχθροὺς τῶν Χανιωτῶν, ἀποκαθίσταται ἐνοχος ἐσχάτης προδοσίας.

Ἐπομένως:

Ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Δ. Δεδεμάρκος, πλεύσας εἰς τὰ Χανιά, τόπον ἀποκλεισμένον τῆς Κρήτης καὶ πωλήσας τὸ φορτίον του τρόφιμα, παρεβίασε τὸν ἀποκλεισμόν,

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰ χρέη της περιοριζομένη, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 677 περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς Κρήτης διάταγμα,

Καταδικάζει τὸ πλοῖον σαχτούρι ὀνόματι «*Ἄγιος Νικόλαος*» τοῦ πλοιάρχου Δ. Δεδεμάρκου μὲ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ὡς καλὴν καὶ νόμιμον λείαν. Ὡς δὲ πρὸς τὴν παράβασιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων καὶ διὰ τὸ τῆς προδοσίας ἔγκλημα, ἀφίνεται ὅπου ἀνήκει νὰ ληφθοῦν τ' ἀπαιτούμενα μέτρα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 80

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἀποκλειστῶν πλοιάρχων Σπύρου Καρᾶ καὶ Γ. Καραολάνη πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπὴν τῆς 9 Ἀπριλίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι τὴν 6ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς κατέσχον τὸ τριχαντήρι τοῦ Κ. Καρᾶ, Ποριώτου, εἰς τὴν Ἀβυσσον, παράλιον τῆς Ἀττικῆς, μὲ φορτίον 8 σακκία ἀλεύρου καὶ μ' ἐν γεντέκι λάδι· ὅτι οἱ ναῦται κ' ἐπιβάται τοῦ ρηθέντος τριχαντηρίου ἔφυγον εἰς τὴν ξηράν, ἐκτὸς δύο ὀνομαζομένων Σπύρου Κορκαλῆ καὶ Ἀθανασίου Μπερνάρδου, τοὺς ὁποίους κ' ἔπεμψαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπὴν ὁμοῦ μὲ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον του,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2889 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς 11 Ἀπριλίου 1829, δι' ἧς διευθύνουν ἐνταῦθα τὸ ρηθὲν τριχαντήρι,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 3987 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλους τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆς 13 Ἀπριλίου 1829, συνοδεύουσας τὰς ἀνωτέρω δύο ἀναφορὰς κ' ἐξομολόγησιν ἑνὸς τῶν τοῦ Σπύρου Καρᾶ, ναύτου τῆς ἔθν. βελοῦς ἢ «*Καλυψὼ*» καὶ ὁδηγοῦ τοῦ προκειμένου τρεχαντηρίου,

Θεωρήσασα τὴν ρηθεῖσαν ἐξομολόγησιν τοῦ ὁδηγοῦ γενομένην ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλους τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου τὴν 13 Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλους τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου τῆς 17 Ἀπριλίου 1829, γνωστοποιούσαν τὴν ἐνθάδε παρὰ

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 196.